

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Februar-Lilien!

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Februar-Lilien!", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker:
https://tekster.kb.dk/text/gv-1818_325-txt-shoot-idm97.pdf (tilgået 24. juni 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Februar-Lilien!

- 1 **T**roe mig, Ædling! *hun* er ikke død,
Kun i Skumringen det saa mon lade,
Rød og hvid hun slumrer i dit Skjød,
Blaanende kun af Kiærminde-Blade!
Vaagn, *Sophia!* vaagn i Herrens Navn!
See din Søvn har vakt et bittert Savn!
- 2 Kom med Lyset! seer du, ædle Mand!
End hun aander! see, hvor Luen bæver!
See det Smiil, den Blomst fra Glædens Land!
See, hvor seierrigt sig Øiet hæver!
See, der staaer hun jo i Kjortel *blaa*,
Alt som *Valborg* hun i Hjertet saae!
- 3 Sværmer jeg! o Ædling! siig det ei!
Lad dit Hoved i dit Hjerte granske!
Reis til Roskild ad den Konge-Vei
Saga banet har for ægte Danske!
Hør den lille Fugl i *Isse-Fjord!*
Lavt den synger som Kiærminden groer!
- 4 210Naar du kommer da til Fredriksberg,
Spørg veemodig kun om din Veninde!
Plant Kiærminder paa *Sophies* Bjerg!
Lad kun Taaren over Støvet rinde!
Ret forklaret i den høie Glug,
Veemods-Taaren er Kiærminde-Dug!
- 5 Men, o Ædling! husk saa hvad du veed:
Plante, vande, kan kun vi i Støvet,
Vexten, Livet, kommer oven ned,
Af Velsignelse kun grønnes Løvet,
Af Velsignelsen, som Ingen saae,
Lysner kun Kiærminden himmelblaa!
- 6 Løft da Øiet over *Bjerg som Dal*,
Op mod Buen, som kun Bønnen rækker!
God er Gartneren i Blaamai-Sal,
Gierne Blomst af Stilke Han udklækker!
Beed og bie! ja, beed i *Jesu* Navn!
Da faaer Bod du for dit dybe Savn!
- 7 *Din Sophies* Bjerg du from har lagt
Under Kirke-Spiret, langt fra Flokken;
Dermed har dit Hjerte vist udsagt:
Der er Trøst *for dig* i Kirke-Klokken!
211Hør! den svarer fra det Høie: "Søn!
Tak din Gud! thi Han har hørt din Bøn!
- 8 *Din Sophie* sank i Graven ei,
Hun med mig af Grav opstod forklaret!
Far kun frem paa Sagas Konge-Vei!
Der hun brat dig vorder aabenbaret!
Hør den lille Fugl i *Isse-Fjord!*
Som den synger, og Kiærminden groer!"
- 9 Hør da, Ædling, paa den lille Fugl,
Som kun har sit *Fædre-land* for Oven,

Men i Bøgelund dog Spurve-Skjul,
Over *Moder-Skiødet*: Hjerte-Voven!
Den for Verden kun er askegraa,
Men i danske Øine himmelblaa!

10 Spørger, Ædling! du om Fuglens Navn,
Kan kun *Fugle-Kongen* ret dig svare,
Men at Danne-Bod for Dane-Savn,
Sangen er, kan Saga aabenbare;
Vist og har den Turteldue-Bryst,
Og paa Moders-Maalet Svane-Røst!

11 Lyt da, Ædling, til den søde Sang,
Som kan *Minder* give Liv og Vinger:
Skikkelse, som over Dane-Vang
Solen tegner med sin Rosen-Finger,
Naar dens *Billed-Skrift*, med Seigl for Navn,
Skaber om til Længsel blid vort Savn!

12 Glad da *føler* du: *hun* er ei død,
Naar din Længsels Billede sig hæver;
Himmelblaa, og hvid og rosenrød,
I dit Hjerte-Kammer hun indsvæver,
Lærer dig, med Varme og med Klang:
Intet Skygge-Spil er Billed-Sang!

13 212Spørg ei, Ædling, hvem de Strænge rører,
Og fortag dig ei paa noget Navn!
Sandheds Røst kun Sandhed Selv tilhører,
Med *sig selv* man bøder ei paa Savn!
Let om Hjertet kan du det fornemme,
Hvis dig rører her en Sandheds Stemme!